

nutter, før Toget passerer, saa ere vi utvivlsomt komne til det Punkt, hvor der maa gøres noget, og det ret hurtigt. Det ærede Medlem vilde klare det ved at umuliggøre, at Togene kørte, med mindre Bommene vare nede. Ja, det mindster maaste Udbygningen til et Ulykkestilsælde, men hvad fører det til? Ja, det har ført og maa føre til ved stærkt trafikerede Baner, at der bliver en Uendelighed af Stoppen op. Det er en Ulempe, som følger med det ærede Medlems Forslag; der bliver en Standsning op ad Banen, thi naar det ene Tog stopper, saa stopper det andet ogsaa. Det er noget, som enhver, der har rejst over stærkt trafikerede Baner, vil have bemærket, at pludselig, medens man er midt ude i Landet paa en Bane, stopper Toget, man spørger: Hvad er der? Og saa lyder Svaret: Der er et Signal imod os. De kunne tro, mine Herrer, at der vil komme adskillige Signaler imod og en Standsning i Trafikken, som hurtigt vil vise sig at være meget generende. Man naar endda ikke, at der absolut sikres imod Ulykkestilsælde, thi vi have jo set, at saadanne Signaler ikke ere blevne iagttagne; imidlertid, det skal jeg gaa ud fra, at de ville blive. Altsaa, vil man ikke alene i Djebliffet søge at løse Sagen tilfredsstillende, men endnu mere søge den løst tilfredsstillende i al Fremtid, saa kan man sandelig ikke se bort fra dette Spørgsmaal, og det er kun, naar det ærede Medlems Forslag, for at komme ned til de 5 Millioner, gaar af Vejen for at løse ikke blot de Opgaver, der nu absolut ligge for og burde løses nu, men ogsaa sikre Løsningen af de Opgaver, hvis Løsning absolut maa sikres, det er kun da, at han kan komme til disse Tal. Tager han derimod disse Opgaver op, og vil han løse dem saaledes, at hans Forslag for Alvor skal give en Ramme, der sikrer en Løsning for al Fremtid, saa kommer han til at tage de 4 Spor med, som Regeringsforslaget har og til at tage Niveaustrækningerne bort, og det bliver væsentlig dyrere; hvorfor skal jeg ikke her gentage. Jeg vil blot bede de Herrer se efter, hvad jeg forrige Gang sagde derom, da jeg søgte at paavise, at det vil blive væsentlig dyrere og mangelfuldt, naar man vil gaa den Vej, som er nødvendig, hvis man med det ærede Medlem vil blive i det gamle Niveau paa disse Baner og stadig holde dem i Drift. Det er disse Momenter, der efter min Mening medføre, at hvis det ærede Medlem nøjes med at flytte Godsstationen bort og at bygge en Godsstation, der kun i Djebliffet tilfredsstiller Driften, saa ville de 5 Millioner staa til. Det er der ingen, der tvivler om, om større Sum-

var der ikke heller Tale over for de første Anlæg, da den sjællandske Jærnbanedirektion vilde løse Sagen, men den sjællandske Jærnbanedirektion forlangte at fikres Vej til at gaa langt videre, det maa det ærede Medlem ogsaa, og saa er det, at de langt større Summer komme. Jeg har nu vistnok i det væsentlige omtalt, hvad det ærede Medlem har fremført af, hvad jeg vil kalde reelle Betragtninger. Men saa er der kommet nogle ganske særlig til mig personlig rettede Bemærkninger, som jeg mener ogsaa at burde svare paa. Det blev for det første sagt af det ærede Medlem, at han kunde ikke forstaa, hvorfor Regeringsforslagets Station er saa langt hensynsfuldere i æstetisk Henseende end hans Station. Jeg beder undskyldte; det var ikke ham personlig, jeg bebrejdede Mangel paa Hensynsfuldhed, men jeg rettede denne Bebrejdelse mod hans Forslag. Det syntes i Gaar, som om han ikke var ret i Stand til at skelne imellem sin Person og det Forslag, vi have under Behandling. Jeg bebrejdede ikke ham personlig noget, men jeg sagde og vil gerne vise, hvorfor jeg mener, at der er vist større Hensynsfuldhed efter Regeringsforslaget. Naar man ser paa denne Plads, vil man bemærke, at hvad der efter Regeringsforslaget er Tale om paa Østerbro, er en Station, der ligger i et Niveau lavere nede end de omliggende Gader, med saa brede Straaninger, at de kunne beplantes lige saa godt som Kastelsvolden, og saa vil Stationen ligge dækket af Plantninger. Jeg antager, at adskillige af de ærede Herrer have været ude og set Forhold, der ligne disse. Jeg vil ikke tale om Forholdene i Edinburgh, hvor man midt igennem Verdens maaste kromeste Part har ført en Jærnbane saaledes, at man ikke meget mærker den, thi den ligger nede dækket af disse Plantninger. Naa, man kan nu sige, at det er saa store Forhold, at en Jærnbane kan forsvinde i dem; men man vil kunne se noget lignende andre Steder f. Eks. i Hamborg. Der vil man se, hvorledes Banen og de Stationer, der ere byggede ved den, er ført ind gennem Voldterrænet, ligger dækket og i æstetisk Henseende ikke gør Fortræd for det omliggende Terræn og i alt Fald tager sig anderledes ud end en almindelig Godsstation, hvor man har Lokomotiver ud imod aabne Gader løbende, støjende og rygende. Dette altsaa med Hensyn til den Maaede, hvorpaa Stationen skal udføres, men nu Terrænet, som de forskellige Forslag otkupere! Regeringsforslaget otkuperer den ydre Kastelsgrav mod Nord, og nogle Glaciser, der just ikke have stor Charme, samt et lille Stykke af Østre Anlæg, men hvilken Del af